

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/68/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312205866
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Černegová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8312205866.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Humennom sudkyňou JUDr. Valériou Černegovou v právnej veci žalobcu Vladimíra Becu, nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, XXX XX B., právne zast. Advokátska kancelária, JUDr. Anton Hencovský a spol., Františkánska 3, 040 01 Košice, proti žalovanému Nexis Fibers a.s., Chemlonská 1, 066 12 Humenné, IČO: 36729680, právne zast. JUDr. Ľubicou Čabákovou, advokátkou, Dargovských hrdinov 11, 066 01 Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, Sociálnej poisťovne, 29. augusta 8, Bratislava, pobočka Humenné, Námestie slobody 58, Humenné, o náhradu škody na zdraví, takto

rozhodol:

Z a m i e t a žalobu vo zvyšku nároku žalobcu na odškodnenie za bolesť.

O trovách konania súd r o z h o d n e samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal na žalovanom za účasti vedľajšieho účastníka náhrady škody na zdraví z titulu bolestného s odôvodnením, že u žalobcu ide o prípad hodný osobitného zreteľa s poukazom na ust. § 7 ods. 3 Vyhl. č. 32/1965 Zb.. Žalobu odôvodnil tým, že v súvislosti s plnením pracovných úloh na pracovisku žalobcu dňa 5. 11. 2011 došlo k pracovnému úrazu, pri ktorom utrpel žalobca vážne poranenia. Zamestnávateľom žalobcu bol v danom období žalovaný. Žalobca si dňa 19. 4. 2002 uplatnil na tunajšom súde svoj nárok na náhradu škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a s ohľadom na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/47/2007-650 zo dňa 4. 7. 2007, v zmysle ktorého bol žalovaný povinný žalobcovi uhradiť na bolestnom sumu 3.261.990,-- Sk, čo zodpovedalo 27-násobku zvýšenia znaleckým dokazovaním ustáleného bodového ohodnotenia, má za to, že v jeho prípade ide o prípad hodný osobitného zreteľa a preto sa domáha v tomto konaní 27-násobného zvýšenia základného bodového ohodnotenia bolestného, čo predstavuje sumu 13.645,26 eur (505,38 eur x 27).

K žalobnému nároku žalobcu sa vyjadrili písomne žalovaný aj vedľajší účastník.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že žiada predmetné konanie zastaviť v časti nároku na odškodnenie bolestného v zmysle § 7 ods. 1 vyhl. č. 32/1965 Zb. a vec postúpiť na prejednanie príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne, s tým že vo zvyšku nároku, žiadal, aby súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalovaný má za to, že rozhodovanie o základnom bodovom hodnotení bolestného žalobcu, patrí do právomoci Sociálnej poisťovne. Z tohto dôvodu požiadal, aby súd v súlade s § 104 ods. 1 O.s.p. konanie v časti nároku na odškodnenie bolestného podľa § 7 ods. 1, 2 vyhl. č. 32/1965 Zb. zastavil, to pre nedostatok právomoci. Následne vec postúpil príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne. V časti nároku na odškodnenie bolestného v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb., požiadal o prerušenie konania.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení rovnako navrhol, aby súd konanie v časti nároku na odškodnenie bolestného podľa § 7 ods. 1, 2 vyhl. č. 32/1965 Zb. zastavil a vec postúpil na prejednanie príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne, nakoľko rozhodovanie súdu o zvýšení základného bodového ohodnotenia bude závisieť od rozhodnutia Sociálnej poisťovne, keďže v tejto veci bude vydané rozhodnutie, v ktorom bude určené základné bodové ohodnotenie bolesti na základe lekárskeho posudku predloženého žalobcom. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobcom žalovaná suma sa odvíja od základného bodového ohodnotenia bolestného, ktoré požaduje zvýšiť na 27-násobok. Teda rozhodnutie o základnom bodovom hodnotení bolestného bude mať vplyv na výšku požadovanej sumy žalobcom. Pokiaľ ide o zvyšný nárok žalobcu na zvýšenie odškodnenia za bolesť v zmysle § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb., taktiež požiadal o prerušenie konania.

Súd následne v konaní 17C/139/2011 rozhodol uznesením zo dňa 5. 3. 2012 tak, že konanie v časti nároku na odškodnenie bolestného v zmysle ust. § 7 ods. 1, 2 Vyhl. č. 32/1965 Zb. zastavil a vec postúpil na prejednanie príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne v Humennom. Vo zvyšku nároku žalobcu na zvýšenie odškodnenia za bolesť v zmysle ust. § 7 ods. 3 Vyhl. č. 32/1965 Zb. vec vylúčil na samostatné konanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 4. 2012.

O vylúčenom nároku žalobcu na zvýšenie odškodnenia za bolesť v súlade s ust. § 7 ods. 3 Vyhl. č. 32/1965 Zb. súd pokračoval v konaní č. k. 17C/68/2012, v ktorom vykonal toto dokazovanie: vypočul žalobcu, oboznámil sa s vyjadrením a písomnými podaniami žalovaného a vedľajšieho účastníka, oboznámil sa s posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 27. 7. 2010, vypočul svedka MUDr. Jána Babika, CSc. dožiadaným súdom k obsahu predmetného posudku a oboznámil sa s doterajšími rozhodnutiami vo veci žalobcu od podania žaloby v konaní 11C/474/2002, ktorou uplatnil po pracovnom úraze u žalovaného svoj nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Žalobca utrpel dňa 5. 11. 2001 pracovný úraz vo svojom zamestnaní, ktoré vykonával u žalovaného ako pracovník obsluhy, kedy zabezpečoval nakladanie predrezaného vlákňitého odpadu do dúchadla, ktorý plnil silo 31 - 2101.1, 2. Pri tomto pracovnom procese je potrebné kontrolovať hladinu porezaného vlákna v silách, ktorá má byť v oblasti nad druhým okienkom na tomto sile. Žalobca bol v čase úrazu cca 2 mm od sila, aby skontroloval hladinu v sile č. 1. Priamou príčinou úrazu bolo vystrieknutie horúceho polyméru, ktorý sa uvoľnil pri odtrhnutí sila v mieste pripojenia k extrúderu. Pri pracovnom procese, ktorý vykonával žalobca došlo k upchatiu potrubia za extrúderom, toto spôsobilo stúpnutie tlaku, odtrhnutie sila a vystreknutie polyméru priamo na žalobcu. Žalobca si v súvislosti so vzniknutou škodou na zdraví už uplatnil svoj nárok na náhradu škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, o čom súd konal vo veci pod č. k. 11C/474/2002 a následnými spisovými značkami. Po rozhodnutí prvostupňového súdu v konaní 11C/474/2002-433 rozhodol Krajský súd v Prešove v konaní 12Co/47/07-650 dňa 4. 7. 2007 a od tohto obdobia došlo k zhoršeniu zdravotného stavu žalobcu, žalobca bol nútený podstúpiť ďalšie operácie, o čom bol vypracovaný aj nový lekársky posudok o bolestnom. Lekársky posudok vypracoval MUDr. Ján Babik, CSc., prednosta Kliniky popálenín v nemocnici Košice - Šaca, a. s., 1. súkromná nemocnica, v zmysle ktorého bolo určené základné bodové ohodnotenie bolestného stanovené vo výške 253,75 eur bodov. S ohľadom na závery tohto posudku si žalobca uplatňuje nárok na jednorazové odškodnenie bolestného vo výške 505,38 eur (253,75 bodov x 60,--Sk) vo výške 27-násobného zvýšenia tohto základného bodového ohodnotenia bolestného, teda 13.645,26 eur. Žalobca pri pracovnom úraze, z ktorého si tento svoj nárok uplatňuje, utrpel popáleniny II. a III. stupňa na 19 % tela (hrudník, horné končatiny, krk, hlava) a v dôsledku týchto popálení sa musel podrobiť mnohým liečbám a rehabilitáciám, ktoré boli bolestivé a komplikované. Poukázal na to, že počas liečby došlo k sťaženiu zdravotnej pohody v dôsledku závažných psychických zmien sústavných stavov únavy a ťažkých závratov. Na zlý psychický stav žalobcu vplývalo tiež poškodenie mihalníc a z toho vyplývajúca dočasná nevidomosť, dlhodobá porucha dýchania, ako aj neutíchajúce bolesti. Trpel mučivými fyzickými útrapami v dôsledku popálením, ktoré mal zvlášť na tvári, čela, nose, krku a ramenách. V tomto konaní si uplatnil svoj nárok na zvýšenie odškodnenia za bolesť za lekárske úkony, ktorým sa podrobil v období r. 2009 a 2010, nakoľko aj napriek lekárskeho úkonom zmenu na zdravotnom stave necíti, poukázal na to, že ústa mu stále ťahá, pričom rekonštrukciu mal vykonanú dvakrát v časti kútikov úst a trikrát v časti nosa. Naďalej má problémy s otvorením úst, pociťuje to najviac v zubnej ambulancii, ako aj pri bežných úkonoch - jedenie. Žalobca má aj problémy s dýchaním, má zúženú pravú časť nosa, dýcha iba ľavou stranou. Na zlepšenie zdravotného stavu v tejto oblasti používa kvapky, pričom už v minulosti absolvoval dve operácie na krčnom oddelení v nemocnici v Humennom, záznamy o tom sú v jeho zdravotnej dokumentácii. Napriek týmto operačným výkonom sa dýchanie u žalobcu

nezlepšilo, zmena k lepšiemu bola iba asi dva mesiace po operácii. Pokiaľ lekár MUDr. Ján Babik korigoval bodové hodnotenie, keď stanovil celkový počet bodov 126,25 bodov, voči tomuto nevzniesol žiadne výhrady. S poukazom na koncepciu vyhl. č. 32/1965 Zb., ktorá sa vzťahuje na posúdenie bolesti v prípade žalobcu, nakoľko k úrazu došlo v r. 2001 a nová právna úprava je platná od 1. 8. 2004, je toho názoru, že v prípade žalobcu ide o prípad hodný osobitného zreteľa, je potrebné ho posúdiť zo všetkých hľadísk prípadu, teda aj vzhľadom na tú okolnosť, akou je potreba opakovaných ďalších liečebných výkonov spojených s prežívaním bolesti. Navrhol, aby súd potom vychádzal zo základného počtu bodov 126,25 a posúdenie zvýšenia odškodnenia ponechal na rozhodnutie súdu.

Pokiaľ sa žalobca domáha v tomto konaní zvýšenia základného bodového ohodnotenia bolestného, žalovaný jeho nárok v celom rozsahu neuznal, považoval ho za neoprávnený a neopodstatnený. Ak žalobca dňa 5. 11. 2001 utrpel ako zamestnanec žalovaného pracovný úraz na pracovisku vo výrobní depolymerizácie, poukázal na to, že za tento pracovný úraz bol titulom bolestného odškodnený vo výške 3.261.990,- Sk (2.990.640,- Sk a 271.350,- Sk) na základe rozhodnutí súdov: rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/19/2006-558 zo dňa 22. 3. 2006 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/47/2007-650 zo dňa 4. 7. 2007 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 2Cdo/247/2006 zo dňa 25. 4. 2007. Pokiaľ žalobca po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 4. 7. 2007 podstúpil ďalšie operácie, na základe ktorých vypracoval MUDr. Ján Babik, CSc. nový lekársky posudok o bolestnom, k tomuto uviedol: V tomto posudku bolo stanovené bodové hodnotenie bolestného 108,75 bodov. Ak MUDr. Ján Babik, CSc. vyčíslil podľa ods. 8 Zásad pre hodnotenie, časť I. odškodnenie za bolesť podľa vyhl. č. 32/1965 Zb., bolestné v bodoch vo výške 3-iny spolu vo výške 108,75 bodov podľa názoru žalovaného iba toto ohodnotenie 3-inami je bodovým ohodnotením bolestného u žalobcu, u žalobcu už bolo plnou sadzbou najzávažnejšie poškodenie ohodnotenú v predchádzajúcich súdnych rozhodnutiach o bolestnom žalobcu, preto lekár MUDr. Ján Babik prepočítal pri každej položke za bolestné ohodnotenie bolestného 3-inami a podľa názoru žalovaného iba súčet bodov uvedených v stĺpci označenom „3“ spolu vo výške 108,75 bodov, je bodovým ohodnotením bolestného u žalobcu. Žalovaný uviedol, že žalobca nesprávne potom v žalobe uvádza, že v tomto posudku bolo bodové ohodnotenie bolestného stanovené na 253,75 bodov. Pokiaľ MUDr. Ján Babik, CSc. na výsluchu dňa 4. 4. 2013 na dožiadanom súde korigoval bodové ohodnotenie vykonané v posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 27. 7. 2010 za položky 239 (za deň 3. 9. 2009, keď zmenil bodové ohodnotenie z počtu bodov 26,25 bodu na 35; u položky 239 za deň 23. 6. 2010, keď zmenil bodové ohodnotenie z počtu bodov 26,25 bodov na 35) a uzavrel, že na základe vyššie uvedených zmien potom zvýšil celkový počet 108,75 bodov na počet bodov 126,25, uviedol žalovaný, že s touto korekciou nesúhlasí, nakoľko takýto postup je v rozpore s vyhl. č. 32/1965 Zb.. Podľa ods. 8 časti Zásad pre hodnotenie, časť I. odškodnenie za bolesť podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. sa počíta plnou sadzbou iba poškodenie najzávažnejšie ohodnotenú najvyšším počtom bodov (vrátane zvýšenia), zatiaľ, čo ohodnotenie ostatných poškodení sa pripočíta 3-inami. Za pracovný úraz žalobcu, ktorý utrpel dňa 5. 11. 2001 už bolo plnou sadzbou najzávažnejšie poškodenie ohodnotenú vo vyššie uvedených súdnych rozhodnutiach, na ktoré poukázal, správne sa má prepočítat' pri každej položke za bolestné ohodnotenie bolestného 3-inami a preto je toho názoru, že správny je iba súčet bodov uvedený v stĺpci označenom „3/4“ spolu vo výške 108,75 bodov ako to vyplýva z Posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 27. 7. 2010. V prípade žalobcu sa nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa podľa ust. § 7 ods. 3 cit. vyhl., nakoľko žalobca nepreukázal, že ním uplatnené odškodnenie bolestného je prípadom hodným osobitného zreteľa. Skoršími súdnymi rozhodnutiami, ktorými bolo rozhodnuté o bolestnom žalobcu za r. 2001 a 2012 súd síce priznal zvýšenie ohodnotenia bolestného žalobcu na 27-násobok, ale pri tomto odškodnení sa jednalo o náhradu bolestného za priame poškodenie zdravia žalobcu (bolestivé popáleniny III. a II. stupňa, šok stredne ťažkého stupňa, poleptanie mihalníc III. a II. stupňa, rana ušnice - poleptanie, poškodenie hlasiviek pri dýchaní, stavy dusenia následkom nedostatku kyslíka a iné) a bolestné z výkonu liečenia a operácií, ktorým sa žalobca podrobil bezprostredne po úraze v r. 2001 a 2002, bolestivejší spôsob liečby, infekcie, infúzie a transfúzie. Ak žalobca si v tomto konaní uplatňuje bolestné iba za operácie v r. 2009 a 2010, žalovaný poukázal na to, že tieto nevyžadovali bolestivejší spôsob liečby, nevyžadovali infúzie, transfúzie a pod. a zlepšili trvalé následky, pričom prebehli bez komplikácií. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že za operačné výkony v r. 2009 a 2010 možno automaticky uplatniť 27-násobok zvýšenia odškodnenia bolestného tak ako bolo priznané skoršími súdnymi rozhodnutiami. MUDr. Ján Babik nezvýšil bodového hodnotenia základného bodového hodnotenia bolestného, čo dokazuje, že u žalobcu nemôže ísť o prípad hodný osobitného zreteľa, pokiaľ sa jedná o bolestné ohodnotenú v Posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 27. 7. 2010. Do pozornosti súdu žalovaný dal aj odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR

sp. zn. 2Cdo/247/2006 zo dňa 25. 4. 2007, podľa ktorého „dôvody umožňujúce výnimočné zvýšenie odškodnenia za bolesť treba vyvodzovať predovšetkým z okolností vymedzených v bode I., ods. 6 Zásad pre hodnotenie odškodnenia za bolesť tvoriacich prílohu vyhl. č. 32/1965 Zb., najmä ak zvýšenie odškodnenia na dvojnásobok základnej sadzby nepostačuje na primerané zmiernenie ich následkov (pozri napr. R48/2004). Z tohto dôvodu žalovaný žiadal žalobcu zamietnuť v plnom rozsahu a priznať trovy konania žalovanému.

Zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa stotožnil s názorom žalovaného a žiadal žalobcu zamietnuť.

Z Posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 27. 7. 2010 vyhotoveného MUDr. Jánom Babikom, CSc. bolo preukázané, že stanovil v súlade s vyhl. č. 32/1965 Zb., prílohy k tejto vyhláske, zásad pre hodnotenie odškodnenia za bolesť v prípade žalobcu 108,75 bodov.

Nárok žalobcu z titulu odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu utrpeného na pracovisku žalobcu, t. j. u žalovaného dňa 5. 11. 2001, už tvoril predmet konania vo veci tunajšieho súdu č. k. 11C/474/2002. Na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/19/06-558 zo dňa 22. 3. 2006 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 2.990.640,-- Sk. Na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/47/2007-650 zo dňa 4. 7. 2007 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 2Cdo/247/2006 zo dňa 25. 4. 2007 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 271.350,-- Sk.

Dňa 4. 4. 2013 súd vykonal dožiadaným súdom dôkaz výsluchu svedka MUDr. Jána Babika, CSc., ktorý vypracoval Posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia žalobcu zo dňa 27. 7. 2010. K jednotlivým lekárske úkonom, ktoré boli vykonané uviedol: položka č. 238 - išlo o hlboké popáleniny tváre, ktoré spôsobili výraznú deformáciu tváre a úst, t. j. zúženie ústneho otvoru, boli opakovane robené rekonštrukčné operácie - uvoľnenie ústnych kútikov rezmi. Rozsiahlejšia inicícia - uvoľnenie dolnej pery, keďže tam došlo k obráteniu pery smerom von - č. 239. Po uvoľnení pery vznikol defekt, ktorý bolo treba zakryť voľným prenosom kože dňa 23. 6. 2010 - položky č. 239, 241 - došlo k deformácii červene dolnej pery, ktorú bolo treba uvoľniť rozsiahlejším rezom a fixovať voľným prenosom kože do miesta defektu. Potvrdil, že predmetné lekárske úkony zlepšili trvalé následky žalobcu, pery sú voľné, nie sú fixované k ničomu, čiže deformácia a tvorba jaziev môže pokračovať aj naďalej. Citované operačné výkony prebehli bez komplikácií, iba hojenie v oblasti ochlpenia bolo komplikované zápalom vlasových cibuliek v oblasti rezov. Znalec zároveň skorigoval bodové ohodnotenie za lekárske úkony v r. 2009 vo výške 65 bodov a za r. 2010 vo výške 61,25 bodov, spolu 126,25 bodov.

Po vykonanom dokazovaní súd právne uzatvára:

Odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje vo forme jednorazovej peňažnej sumy podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. v znení neskorších predpisov. Základom sú stanovené sadzby bodovacím systémom, pričom počet bodov, z ktorých sa pri odškodňovaní vychádza, stanoví lekár v lekárskom posudku. Vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa (§ 7 ods. 3 cit. vyhl.) môže súd tieto sumy primerane zvýšiť nad stanovené najvyššie sadzby odškodnenia bez akéhokoľvek obmedzenia, hlavne bez ohľadu na základný počet bodov zistených lekárom v zmysle zásady plnej a tým aj spravodlivej nápravy. Výška odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 60,--Sk za jeden bod.

Podľa ust. § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

V súčasnosti platí síce vyhl. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale vzhľadom na to, že k úrazu u žalobcu došlo dňa 5. 11. 2001, nárok žalobcu je potrebné posudzovať podľa Vyhl. č. 32/1965 Zb., účinnej v dobe úrazu žalobcu.

Vykonaným dokazovaním v časti takto uplatneného nároku žalobcu súd zistil:

V prejednávanej veci bolo dokázané, že medzi účastníkmi konania existoval pracovno-právny vzťah v dobe vzniku pracovného úrazu dňa 5. 11. 2001, kedy došlo k ťažkému poškodeniu žalobcu na zdraví, za ktoré nesie zodpovednosť jeho vtedajší zamestnávateľ (právny predchodca žalobcu podľa § 19 a nasl. Zákonníka práce č. 65/1965 Zb., účinného v čase vzniku pracovného úrazu). V prejednávanej veci žalobca uplatnil v súlade s ust. § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. svoj nárok s poukazom na závažnosť poškodenia zdravia žalobcu pri pracovnom úraze s odôvodnením, že prípad žalobcu je prípadom hodným osobitného zreteľa a je dôvodné primerane zvýšiť odškodnenie za vytrpenú bolesť. Výška odškodnenia je závislá od posudku, ktorý podlieha hodnoteniu súdu, ako aj od posúdenia dôsledkov, ktoré poškodenie má. V prípade žalobcu mal súd za preukázané, že skoršími rozhodnutiami súdov (Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/19/06-558 zo dňa 22. 3. 2006 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 12Co/47/2007-650 zo dňa 4. 7. 2007 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 2Cdo/247/2006 zo dňa 25. 4. 2007) bola žalobcovi priznaná na bolestnom suma 3.261.990,--Sk. V tomto konaní sa žalobca domáhal zvýšenia odškodnenia za bolesť za lekárske úkony vykonané žalobcovi v r. 2009 - 2010.

Správna interpretácia ust. § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. z hľadiska vymedzenia prípadov hodných osobitného zreteľa závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom významným kritériom je závažnosť spôsobenej škody na zdraví a možnosť vyliečenia či eliminácia spôsobenej škody, t. z. či v dôsledku poškodenia zdravia je poškodený obmedzený vo svojom spôsobe života, či je nútený k pravidelným kontrolám u lekárov, prípadne k ďalším operatívnym zákrokom. Pri určovaní rozsahu odškodnenia súd má možnosť, aby podľa svojej úvahy posúdil, aké zvýšenie náhrady je v posudzovanej veci primerané.

V prejednávanej veci súd pri posudzovaní otázky, či ide o prípad hodný osobitného zreteľa bral v úvahu, kedy došlo k pracovnému úraze žalobcu, aké boli následky tohto pracovného úrazu a výšku doteraz priznanej sumy z titulu bolestného. Žalobca utrpel úraz v r. 2001 vo veku 35 rokov ako zamestnanec žalovaného. Tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného skoršími rozhodnutiami prvostupňového súdu, ako aj Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu SR bol odškodnený titulom bolestného vo výške 3.261.990,-- Sk. V tomto konaní uplatnil žalobca svoj nárok z titulu bolestného za operačné výkony v r. 2009 a 2010. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že tieto lekárske výkony tvorili rekonštrukčné operácie na uvoľnenie ústnych kútikov, uvoľnenie dolnej pery vyžadovalo voľný prenos kože. Uvedené lekárske úkony boli robené s cieľom zlepšenia trvalých následkov žalobcu a v dôsledku týchto sa pery žalobcu stali voľné, nie sú fixované k ničomu. Citované operačné výkony prebehli bez komplikácií, iba hojenie v oblasti ochlpenia bolo komplikovanejšie. Dokazovaním bolo preukázané, že ani lekár, ktorý vyhotovil posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 27. 7. 2010 nezvýšil bodové hodnotenie základného bodového hodnotenia, čo súd vyhodnotil tak, že v prípade žalobcu sa lekárske úkony vykonanými operačnými zákrokmi v r. 2009 a 2010 nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa. Súd dospel k záveru, že žalobca uplatnenými nárokmi z titulu bolestného za operačné výkony vykonané v r. 2009 a 2010 nepreukázal výnimočnosť a osobitosť predpokladov zvýšenia bolestného, neunesol dôkazné bremeno a z tohto dôvodu jeho nárok zamietol. Doposiaľ priznané odškodnenie z titulu náhrady za bolesť utrpenú pri pracovnom úraze na pracovisku žalovaného vo výške 3.261.990,--Sk doterajšími rozhodnutiami vyšších súdov považoval za primerané. Pôvodne sa žalobca domáhal v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Prešove v konaní č. 12Co/47/2007-650 zo dňa 4. 7. 2007 27-násobku základného bodového hodnotenia bolestného v sume 13.645,26 eur (505,38 eur x 27). Po oprave a spresnení základného bodového hodnotenia lekárom MUDr. Jánom Babikom, ktorý vykonal na dožiadanom súde pri svojom výsluchu na sumu 126,25 bodov, ponechal zvýšenie odškodnenia na rozhodnutie súdu. Žiaden právny predpis neukladá súdu vychádzať pri rozhodovaní o uplatnenom nároku z určitého násobku lekárom vyčísleného bodového hodnotenia. Vyhl. č. 32/1965 Zb. v ust. § 6 ods. 2 o zvýšení základného počtu bodov až na dvojnásobok uvažuje sama. Odškodnenie za bolesť patrí za vytrpenú bolesť, nie za bolesť budúcu (následnú), ktorá sa odškodňuje v rámci nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dve relatívne samostatné zložky náhrady škody na zdraví. Priznanie nároku na náhradu za bolesť nie je podmienené priznaním nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia a naopak. Zvýšenie odškodnenia u oboch nárokov v zmysle ust. § 7 ods. 3 cit. vyhl. treba posudzovať jednotlivo, pri každom nároku zvlášť. Dôvody, ktoré umožňujú výnimočné zvýšenie odškodnenia za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia súd vyvodzuje predovšetkým z okolností vymedzených v bode I. ods. 6 Zásad pre hodnotenie odškodnenia za bolesť tvoriacich prílohu vyhl. č. 32/1965 Zb.; najmä ak ani zvýšenie odškodnenia na dvojnásobok základnej sadzby nepostačuje na primerané zmiernenie ich následkov (pozri napr. R48/2004). V prípade žalobcu ako už vyššie

súd poukázal, lekár pri stanovovaní bodového hodnotenia základného bodového hodnotenia nezvýšil bodové hodnotenie základného bodového hodnotenia bolestného. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné č. 438-5/2012-HE zo dňa 21. 5. 2012, podľa ktorého žalobca nemá nárok na náhradu za bolesť v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 5. 11. 2001. V tomto rozhodnutí poukázala Sociálna poisťovňa, pobočka Humenné na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 3. 2008 sp. zn. 7Sžo/56/2008, rozhodnutie zo dňa 28. 9. 2010 sp. zn. 4Cdo/124/2009, ktorým uzavrel, že aj v prípade žalobcu titulom náhrady za bolesť bol prekročený limit ustanovený v § 7 ods. 2 Vyhl. č. 32/1965 Zb.. Na základe všetkých týchto dôvodov potom súd žalobu žalobcu zamietol.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Humenné.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).